

не се сбжднало“. Когато се заприкаже за Сливенъ, почва да плаче като дѣте.¹⁾

Едни отъ по-интелигентнитѣ сливенци въ Пloeщъ сж *Сава Николау Селимински, X Иванчо X. Стояновичъ* и т. н. Послѣдниятъ е внукъ на *X. Петръ Христовъ* „Аспрапотамосъ“, прочутъ водителъ на българската конница въ Гърция прѣзъ врѣме на тамошната революция срѣщу турцитѣ (1821—1827 г.).

Тукъ ни посочиха, че по родители отъ Сливенъ произхожда още видниятъ ромънски държавникъ *Таки Йоанеско*. Баща му е билъ българинъ отъ Сливенъ, прѣселенъ въ Пloeщъ, а майка му отъ Трансилвания. (Името *Таки* е съкратено отъ *Танасаки*; името *Гица* и до днесъ е запазено въ Сливенъ, но ще е прѣнесено отъ Ромъния).

Като става дума за забравени сливенци, пжтемъ нека споменемъ и тия, които сж живѣли или още живѣятъ вънъ отъ Ромъния и вънъ отъ прѣдѣлитѣ на България.

Виена. Тукъ още прѣди 1830 г. е билъ търговецъ на памучни преди другарьтъ на Селимински, *X. Петръ X. Нойковъ*. Другъ е билъ *Анастасъ Сиббо* или *Сжббевъ*. (За него много малко се знае, но е билъ видна личностъ тамъ. Прѣзъ 1833 г., като спомоществувателъ на български книги, авторитѣ го наричатъ „почтенородний“. Възможно е да е билъ на австрийска служба). *Георги Думовичъ* (зеть на Андонъ Ивановъ въ Брашовъ). Слѣдвалъ е въ Парижъ и Мюнхенъ. Билъ е банкеръ въ Виена. Послѣденъ пжтъ за него се чува въ 1846 г. Неговъ братъ или братовчедъ е сливенецътъ *Думовичъ* въ Браила.

Одеса. *Анастасий Диамантиевъ Ивановъ, Димитръ Русовъ*. Въ по-ново врѣме, малко до прѣди освобождението, тукъ е билъ и видниятъ търговецъ *X. Мина Пашовъ*.

Единъ отъ по-старитѣ сливенци на руска служба е билъ военниятъ лѣкаръ полковникъ *Иванъ Михайловъ Пановъ* или *Карапанчовъ* (за него ще се говори по-подробно на друго мѣсто въ историята на гр. Сливенъ).

Георги Бълговъ, инженеръ въ *Лозовая*, на Харьковъ-Севастополската линия. Той е и първиятъ българинъ-инженеръ, свършилъ въ Русия още прѣди освобождението, помощникъ на князь Хилковъ слѣдъ 1878 г. прѣселенъ въ Бургасъ, днесъ покойникъ. Братъ му *Юрданъ Бълговъ* е сжщо въ Ру-

¹⁾ Добри спомени за Пloeщъ има *Кисимовъ*, ист. работи II, стр. 53. Пloeщъ е билъ едно отъ редовнитѣ зимовища на *X. Димитръ* и четницитѣ му. Между 1862—1872 г. въ Пloeщъ е имало българска община съ училищно настоятелство за българскитѣ тамъ двѣ училища: основно и класно. До освобождението $\frac{3}{4}$ отъ пloeщкото население било българско.